

foreliggende Alternativer, og deels er et Nei dog ogsaa en Stemme, og man kan umuligt see eller høre paa den, hvorledes den er meent.

Schytte: Jeg tillod mig under den foreløbige Behandling af denne Sag at ytre mig om det af den sidste ærede Taler under Nr. 66 fremsatte Forandringsforslag, og jeg har virkelig ikke i hvad jeg idag har hørt fundet Anledning til at forandre min Mening. Naar man dog i Reglen maa finde sig i, at lade en Sags Afgjørelse i Thinget være afhængig af een eneste Stemme, som man jo endog kan tænke sig at være den 14de, saa indseer jeg ikke, at Nogen kan tale imod, at Formanden undtagelsesviis deeltager i Afstemningen, forudsat, at det ogsaa her maa være vor Op-gave, i Almindelighed at komme til en Beslutning om hvad her forhandles. Jeg har idag erfaret, at den ærede Forslagsstiller i Særdeleshed har holdt sig til det Skin af Partiskhed, som mulig kunde blive kastet paa Formanden; men jeg skal i denne Henseende tillade mig at bemærke, at hvis Formanden ikke har Stemningen for sig, at han er upartisk, hvis han, ikke har Thingets Tillid, da vil det see ilde ud i hele hans øvrige Færd, og det vilde da kun lidet hjælpe, om det forbydes ham at deeltage i Afstemningen; thi Formandens hele Virksomhed, hans Gjerninger og hele Færd er af den Vigtighed, at han ved hvert Skridt, han gjør, kan udsætte sig for, at han hos den eller de af Thingets Medlemmer, hvortil hans Beslutning ikke slutter sig, paadrager sig Skin eller Tanke af Partiskhed. Jeg seer saaledes ikke, at der i den Omstændighed, at han skal deeltage i en Afstemning, er det Mindste, som i nogen Henseende kan rejse eller sælde den Mening, Thinget har om Formanden. Jeg nægter ikke, at det er Gøt, at afgive sin Stemme, som den sidste ærede Taler (Borgen) bemærkede, naar man afgiver den i Forening med Andre, og et Andet, at afgive den, naar Sagen ved den skal faae Majoritet. Jeg nægter ikke, at der er Forskjel; men jeg troer ogsaa, at man tør antage, at den Mand, der er valgt til Thingets Formand, i saadanne critiske Momenter, i Særdeleshed med det Kjendskab han maa have til Sagerne, ved den betydelige Anledning han har havt til at arbejde sig ind i

dem, fremfor noget andet Medlem maa være paa det Reene med sig selv om hvad han vil, og da mener jeg, at han vil kunne afgive sin Stemme og tage en Beslutning; den være da end muligt usuldfkommen, naar den blot stemmer med hans Samvittighed.

Efterat **Formanden** havde anmodet Viceformanden om at overtage Ledelsen af Forhandlingerne og denne derefter havde bestøget Formandssædet, yttrede han Følgende:

Jeg finder det Forslag, som er opført under Nr. 66 af megen Vigtighed, og jeg finder det i den Grad begrundet, at jeg troer, at ogsaa jeg bør anføre de Argumenter, jeg mener, der i Særdeleshed tale for det. Reglen er, at Formanden ikke deeltager i Afstemningen; der maa derfor, forsaavidt man vil afsige fra denne Regel, afgives tilstrækkelige Grunde derfor. Dersom der derfor var Tale om, at ingen Afgjørelse kunde finde Sted eller fandt Sted, naar Formandens Stemme ikke bliver taget i Betragtning med ved et Spørgsmaal, hvor der var lige mange Stemmer tilstede, ja! saa kunde jeg finde, at der var fyldestgjørende Grunde for at tage en Bestemmelse, som den anførte; men det er langt fra Tilfældet, thi en Afgjørelse er allerede tilstede, idet der er lige mange Stemmer for hver Mening. Det er med Majoritet, at et Spørgsmaal skal afgjøres, men der er ingen Pluralitet tilstede i dette Tilfælde; der mangler da Beviis for, at den ene Mening har noget Overveieende fremfor den anden, der mangler Beviis for Majoritet; og det, at et Spørgsmaal forkastes, er ligesaavel en Afgjørelse som at det antages. Det er jo vistnok noget meget almindeligt, at der i Retter, Directioner, Commissioner o. s. v., tages den Bestemmelse, at Formanden afgjør Sagen, hvor Stemmerne ere lige; men det forekommer mig, at dette Forhold aldeles ikke kan komme til nogen Anvendelse her; i alle disse Tilfælde deeltager Formanden nemlig i Sagens Behandling, og det mener jeg netop her er det afgjørende. Det kan vistnok ikke være uvigtigt for enhver, som afgiver sin Mening, at han kan begrunde den. Men i de meget vigtige Spørgsmaal, som kunne komme under Afgjørelse, og hvor Formandens Stemme kan gjøre Udslaget, der faaer Formanden ikke